ENIGMATICA ARHIVĂ A ANTRENORILOR

În scriptele F.R. Fotbal există în evidență un număr de 1.272 de antrenori ceea ce, să recunoaștem, ar reprezenta un corp însemnat de tehnicieni care ar putea da fotbalului nostru ceea ce îi lipsește din punct de vedere tehnic, tactic, fizic. Dar, ridicînd numai un colț din perdeaua reprezentată de această cifră, realitatea devine neașteptat de crudă. Într-adevăr, AVEM PE HÎRTIE 1 272 DE ANTRENORI, DAR ÎN ACTIVITATE SE AFLĂ NUMAI JUMĂTATE. Mai precis : 665. Mergînd mai departe cu investigațiile, descoperim că, înregistrați la F.R. Fotbal, cu contracte în regulă, deci posesori ai acelui instrument absolut indispensabil care stabilește reguli și precepte, arată drepturile, îndatoririle și... sancțiunile de care sînt pasibile cele două părți — antrenorul și clubul — aflăm numai 348 ! În sfîrșit, **cei care lucrează efectiv pentru fotbal**, adică își onorează integral atestatul de care dispun, sînt 81 ! Restul, pînă la 348, sînt încadrați cu o jumătate de normă.

ASĂDAR, DE LA 1 272, LA 81 ! Comentariile ni se par — în această privință — de prisos.

Dar să continuăm secțiunea transversală în activitatea corpului nostru de tehnicieni, începînd cu... începutul.

CATEGORIA	ÎN ACTIVITATE				INACTIVI			TOTAL GENERAL
	LA ECHIPE	LA ȘCOLI	LA ALTE ORG. SPORTIVE	TOTAL	AU ALTE OCUPAȚII	INCAPACITATE DE MUNCĂ	TOTAL	
EMERIT	1	-	1	2	-	-	-	2
I	21	1	7	29	2	-	2	31
II	37	7	7	51	37	9	46	97
III	146	120	28	294	168	26	194	488
IV	80	170	14	264	287	2	289	553
V	25	-	-	25	50	-	50	75
TOTAL	310	298	57	665	544	37	581	1246

DATELE SÎNT VALABILE PENTRU 1 FEBRUARIE 1968

CALIFICAREA

Unii dintre tehnicienii noștri merită aprecieri dintre cele mai bune. Enumerarea trebuie s-o începem cu **Emeric Vogl** și **Coloman Braun-Bogdan**, nu pentru că amîndoi sînt antrenori emeriți, ci pentru prieceperea și destoinicia lor, pentru deceniile închinate fotbalului. Apoi — foștii antrenori federali care, părăsind atmosfera îmbîcsită din birouri și preferînd aerul curat al stadioanelor, și-au dovedit capacitatea : **Ștefan Covaci** (cîștigarea titlului de campioană cu Steaua), **Bazil Marian** (a adus „Cupa României" în vitrina cu trofee a clubului Dinamo București), **Ion Bălănescu** (pentru prima dată

ANTRENORI CALIFICAȚI				
CATEGORIA	PRIN ȘCOLI ȘI CURSURI	PRIN I.C.F.	PRIN FAC. DE ED. FIZ.	TOTAL
EMERIT	2	-	-	2
I	24	7	-	31
II	80	17	-	97
III	329	179	-	508
IV	373	39	147	559
V	75	-	-	75
TOTAL	883	242	147	1272

DATELE SÎNT VALABILE PENTRU 17 IUNIE 1968

Pitești, prin F.C. Argeș, pe locul II în divizia A), **Ilie Oană** (= renașterea Petrolului), **Constantin Teașcă** (reviriment în jocul Universității Cluj), alături de care trebuie să-i adăugăm pe **Dumitrescu III** (a imprimat tinerei U.T.A. tehnicitatea și calmul în joc dovedite de vechea I.T.A., din care a făcut parte), **Valentin Stănescu** (între campionat și Cupă, Rapid a ales titlul de campioană internațională feroviară), **Ștefan Coidum** (un tînăr venit și — ceea ce este mai important — rămas printre cei mai buni), **Toma Jurcă** și **Anton Ferenczi** (tandemul promovat din seria secundă a diviziei B), **Nicolae Oțeleanu** etc. Și, desigur, mai sînt și alții a căror pasiune și competență fotbalistică a ieșit în relief. Un lucru este pregnant : **aproape toți cei citați și-au dovedit mai întîi prieceperea în ale fotbalului ca jucători, de unde o regulă ce poate fi generalizată : nu poți fi un bun antrenor de fotbal, nu poți cunoaște toate secretele acestui sport** — ce pare atît de ușor, dar este, totuși, atît de greu — **dacă nu l-ai jucat, cel puțin, la nivel divizionar.**

Or, paradoxal, LA NOI — caz, probabil, unic în lume — ORICE TÎNĂR CARE SE ÎNSCRIE LA I.C.F. POATE DEVENI ANTRENOR DE FOTBAL CHIAR DACĂ NU A PRACTICAT VREODATĂ ACEST SPORT ! Așa cum am spus, contingentul cel mai important de tehnicieni sosiți anual în fotbalul nostru este cel al absolvenților cu specializarea fotbal la Institutul de cultură fizică din București și la Facultățile de educație fizică din cadrul diverselor institute pedagogice din țară. Primii, absolvenții I.C.F., sînt 242 ; ceilalți — 147. Deci : 389 de profesori cu specializarea fotbal. Din rîndul lor s-au ridicat antrenori bine cotați ca **Gh. Ola, D. Teodorescu, C. Cernăianu, V. Stănculescu, R. Cosmoc** și alți cîțiva. Din păcate, aceștia sînt excepții care confirmă regula : cei mai mulți dintre cei ce au terminat aceste studii superioare, fie că nu s-au afirmat cu nimic în specialitatea pe care și-au ales-o, fie că au uitat de ea imediat ce au primit diploma de absolvire.

De altfel, nici nu se poate pretinde prea multe de la aceștia — în ciuda pregătirii lor teoretice — pentru că cei mai mulți, după cum am mai arătat, nu au practică : fie că nu au jucat fotbal de loc, fie că i-au simțit gustul doar o scurtă perioadă și aceea în categorii inferioare. Cum se poate impune un absolvent al I.C.F., de 22—23 de ani, fost 2—3 ani jucător, de pildă la „Spic de grîu" în campionatul orășenesc București, în fața unor jucători din divizia B, de multe ori mai în vîrstă și mai pricepuți în fotbal decît antrenorul lor ? Pentru că fotbalul se învață nu numai cu creta în mînă, la tablă, ci, mai ales, practic, pe teren. Formele actuale de calificare și, în special, cele de scurtă durată (1—3 luni) nu rezolvă decît parțial formarea de antrenori cu o pregătire corespunzătoare cerințelor și exigențelor actuale. Acumularea tuturor cunoștințelor necesare pregătirii antrenorilor la un nivel superior nu este posibilă în condițiile unei pregătiri sumare, realizată într-un timp scurt, și nici în condițiile în care cursanții nu au capacitatea de a asimila materiile predate.

De altfel, și I.C.F. și F.R.F. și-au dat seama de șubrezenia armăturii și au venit cu amendamente : secția „Fotbal" din cadrul catedrei de jocuri sportive a I.C.F. a realizat un formular ce trebuie completat de cei ce-și aleg această specialitate și în care se cere ca respectivul să arate „**activitatea competițională (categoria în care a jucat cu legitimație, denumirea echipei) de la început pînă în prezent ; se va specifica și în cazul cînd nu a jucat în competiții oficiale**" ; F.R.F. organizează în fiecare vacanță fotbalistică cursuri de perfecționare (folosele sînt minime, pentru că nici o dată nu se încheie aceste cursuri cu examene sau, cel puțin, seminarii).

În multe țări cu fotbal avansat, titlul de antrenor de fotbal e stimat și respectat. Aceasta poate și pentru faptul că cel ce-l deține l-a obținut după multă trudă. În Brazilia, scriu ziarele, devii antrenor după ce ai urmat timp de cinci ani o școală de specialitate. Ce se învață în cei cinci ani ? Nimeni din țara noastră nu știe, după cum nu se cunoaște nici programul altor școli de antrenori din lume. Asta, în ciuda faptului că zeci de tehnicieni și de antrenori români, însoțind echipe, sau trimiși de F.R. Fotbal în prospectare, au colindat lumea de la marea Galbenă pînă în țara Amazoanelor.

PE DIN DOUĂ !

Am stăruit atît de mult asupra acestui capitol, al calificării antrenorilor, pentru că ni se pare cel mai nevralgic. Dar nu mai puțin important este și faptul, arătat la începutul rîndurilor noastre, că în anul competițional încheiat, conform datelor existente la F.R.F., doar 81 au fost antrenorii de fotbal care **s-au dedicat total meseriei lor.** Dintre aceștia : 22 la echipele din divizia A, 10 la „B", 6 la „C", 41 la copii și juniori și... 2 (!) la formații de categorii inferioare.

Dar să lăsăm cifrele să vorbească mai departe.

Cei 267 de antrenori înregistrați la F.R.F. ca avînd contracte în regulă și încadrați cu o jumătate de normă, se împart astfel : 1 la divizia A, 23 la „B", 50 la „C", 74 la copii și juniori, 119 la categorii inferioare.

Lăsînd la o parte faptul că cei mai mulți antrenori **cu o jumătate de normă** sînt la echipele de copii și juniori și la cele din categorii inferioare, deci tocmai acolo unde se plămădește viitorul fotbalist **de performanță**, nu putem înțelege cum a tolerat F.R.F. și Colegiul central al antrenorilor o situație ca aceasta în care clar pentru oricine era că respectivii tehnicieni nu puteau duce la bun sfîrșit nici munca din producție, unde erau încadrați cu o normă întreagă, nici pe cea de antrenor de fotbal. Cel puțin una din ele era... trasă la fit ! Nici meserie, nici fotbal ! Cum putem avea fotbal de calitate și fotbaliști cu renume, cînd la dispoziția balonului rotund era doar o jumătate de normă ?

Să mai adăugăm, în altă ordine de idei, și cîteva cuvinte privind răspîndirea antrenorilor și să începem prin a arăta că **în București există vreo 300 de antrenori, în timp ce destule sînt județele care nu se pot lăuda nici măcar cu un tehnician în problemele fotbalului.** Cei din București antrenează însă și la Constanța, și la Craiova, și la Cluj, și la Galați, și la Petroșeni. Ba, se aude că și la Timișoara va activa un specialist din Capitală ! Or, aceștia sînt cel puțin 1—2 zile pe săptămînă la București, în mijlocul familiilor. Gîndiți-vă cîte ore lipsesc de la echipele respective !

UNDE SÎNT FOȘTII JUCĂTORI ?

Citind toate acestea, cititorii își vor pune, desigur, întrebarea : unde sînt foștii noștri jucători ? De ce nu apar ei în rîndul antrenorilor noștri de frunte ? Răspunsul — un adevărat semnal de alarmă — te pune pe gînduri : **foarte puțini dintre jucătorii ce și-au încheiat activitatea competițională în ultimii ani au îngroșat numărul antrenorilor.** Faptul este explicabil în bună măsură : cei de la echipele studențești sînt atrași de profesiunea pe care și-au ales-o, cei de la echipele militare rămîn în cadrul M.F.A. sau M.A.I., iar cei mai mulți își continuă activitatea profesională pe care au depus-o (zice-se) paralel cu cea fotbalistică. Motivul este întemeiat și ni l-au destăinuit cîțiva antrenori cu care am discutat înainte de a alcătui acest material : „**Ca antrenor de fotbal nu te bucuri de respectul pe care-l poți cîștiga în viața profesională. În plus, condițiile de salarizare sînt mai bune și nu ești tot timpul cu sabia lui Damocles de-asupra capului : desfacerea contractului**".

Mult adevăr, spus în cîteva cuvinte. Într-adevăr, **profesiunea de antrenor de fotbal nu este suficient de puternic legiferată, garantată și apărată. Lipsa unui statut al antrenorilor a contribuit și contribuie la crearea acestei situații de loc de invidiat : ca antrenor de fotbal ești mai tot timpul ca o frunză în bătaia vîntului, tot timpul cu geamantanul în mînă.**

★

Desigur, articolul nostru nu are intenția să epuizeze problemele legate de antrenori și de munca lor. Dar, cel puțin, sperăm că realitățile arătate aci vor da de gîndit...

Mircea TUDORAN

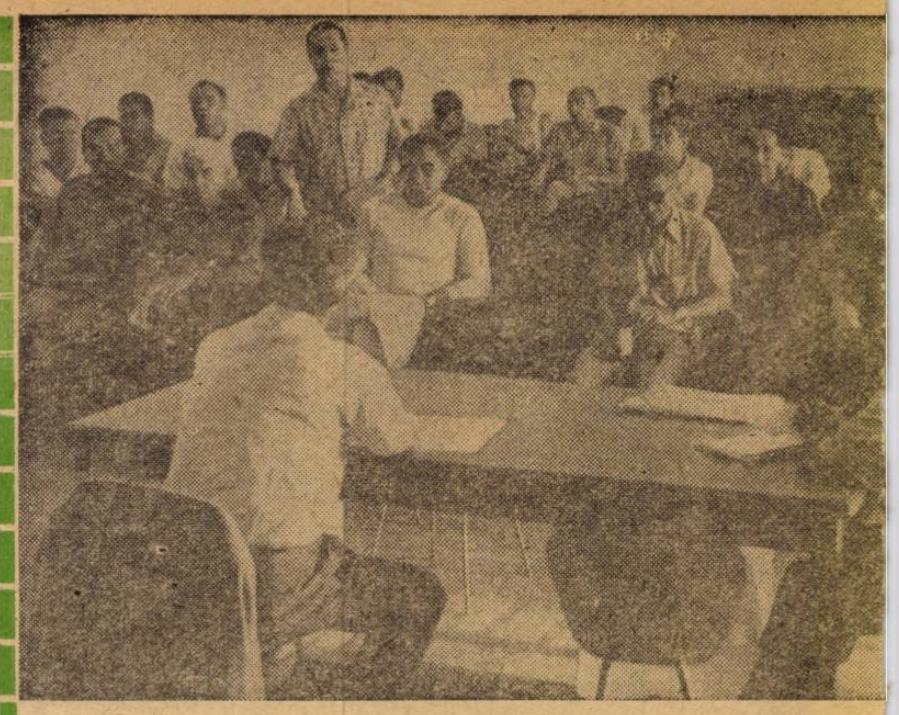

Iată lista nominală a antrenorilor de Divizia A și B, prezenți la consfătuirea de la Snagov din zilele de 13, 14 și 15 iulie :

DIVIZIA A : **Ștefan Covaci** (Steaua), **Ion Bălănescu** (F.C. Argeș), **Bazil Marian** (Dinamo București), **Nicolae Dumitrescu** (U.T.A.), **Niculae Dumitru-Nicușor** (Dinamo Bacău), **Ilie Oană** (Petrolul), **Robert Cosmoc** (Farul), **Ștefan Coidum** („U" Craiova), **Valentin Stănescu** (Rapid), **Titus Ozon** (Jiul), **Constantin Teașcă** („U" Cluj), **Cornel Drăgușin** (Progresul), **Tiberiu Bone** (A.S.A.), **Toma Jurcă** (Vagonul), **Mihai Birzan** (Politehnica Iași), **Anton Ferenczi** (Crișul).

DIVIZIA B, seria I : **Petre Rădulescu** (Politehnica Galați), **Silviu Ploeșteanu** (Steagul roșu), **Ion Ștefănescu** (C.F.R. Pașcani), **Petre Steinbach** (Ceahlăul), **Virgil Blujdea** (Flacăra), **Valeriu Neagu** (Chimia Suceava), **Gheorghe Drăghiescu** (Oțelul), **Angelo Iconomu** (Progresul Brăila), **Vladimir Grosaru** (Metrom), **Paul Popescu** (Metalul București), **Virgil Rizea** (Gloria), **Niculae Nemțescu** (Dunărea).

Seria a II-a : **Stere Zeană** (Politehnica Timișoara), **Ion Wetzer** (Metalul Tr. Severin), **Constantin Voroncovschi** (Minerul), **Paul Florea** (A.S. Cugir), **Ilie Don** (C.F.R. Arad), **Ion Lazăr** (Industria sîrmei), **Ladislau Zilahi** (Olimpia), **Pîrvu Abagiu** (Metalul Hunedoara), **Iosif Ghilinc** (C.S.M. Sibiu), **Constantin Rădulescu** (C.F.R. Cluj).

Au lipsit nemotivat 10 antrenori.

Nici la Snagov antrenorii n-au scăpat de „transpirația" campionatului. Închipuiți-vă ! Afară lac, verdeață, răcoare la umbra pomilor și în apa cristalină, în sala consfătuirii... discuții aprinse, căldură și la propriu și la figurat...

Pauzele au fost totuși folosite la maximum. În lipsa unui bufet cu răcoritoare, ce putea fi mai plăcut decît o baie în lac ! Dar, surpriză, nici unul din antrenorii de Divizia A n-au înotat. În schimb cei de la „B" s-au dovedit maeștri, asul fiind antrenorul Paul Florea de la A. S. Cugir.

Fiecare antrenor a venit cu echipamentul de fotbal. Și tînăr și vîrstnic, și slab și gras. Exact 38 de antrenori, deci... 3 echipe cu rezerve cu tot. Dar, n-au disputat nici un meci. Din lipsă de timp, programul fiind foarte strîns. În ultima zi au avut timp, totuși au preferat să plece de la ora patru după amiază în Bucureștiul iubit !...

De fapt, programul consfătuirii a fost scurtat din cauză că două referate nu au mai fost susținute. Unul al antrenorului ungur Palfay care a alunecat pe o scară și s-a accidentat, al doilea al antrenorilor Gain și Miu care au absentat de la consfătuire nemotivat.

La „dexterități" cel mai bun a fost Ozon. El a făcut adevărate demonstrații de tenis de masă. Dar și la fotbal tot Ozon s-a dovedit cel mai îndrăgostit de minge. Coman i-a rezistat prea puțin la șuturile puternice și plasate.

Cele trei zile petrecute la Snagov au prilejuit dese întîlniri între selecționabili și antrenorii lor. Pînă la plecare, cînd ultimul cuvînt a aparținut antrenorilor, ca un refren : „A doua zi, marți 16 iulie, vă prezentați la club pentru continuarea pregătirilor".

SINTEZA DE I

La Snagov, timp de trei zile, 16 antrenori de Divizia A și majoritatea celor din divizia secundă (au lipsit antrenorii echipelor Poiana Cîmpina, Portul Constanța, Electronica, Politehnica București, Medicina Cluj, Electroputere Craiova, Chimia Rm. Vîlcea, Gaz metan Mediaș, C.S.M. Reșița, C.F.R. Timișoara) s-au întrunit într-o consfătuire organizată de federația de fotbal.

Secretarul general al F.R.F., tov. Ion Șiclovan, *în cuvîntul de deschidere a subliniat caracterul ei de* informare, instruire în perspectiva sarcinilor viitoare și schimb liber de experiență, *refuzînd titulatura pretențioasă de „curs de perfecționare". S-a recomandat transformarea acestei întîlniri într-o tribună deschisă dezbaterilor celor mai largi.*

Punctul forte al programului l-a constituit, desigur, comunicarea prezentată de I. Palfay, *directorul tehnic al federației de fotbal din Ungaria, despre unele* mijloace și metode moderne de antrenament. *El a recomandat* necesitatea subordonării metodelor de antrenament la cerințele jocului actual *care, se știe, pretinde fără menajamente o mare rapiditate și precizie maximă. În condițiile în care spațiile libere și timpii morți au dispărut, și o dată cu ele și libertatea largă de improvizație, a apărut automat necesitatea deprinderii jucătorului cu efectuarea execuțiilor tehnice și a manevrelor tactice în-*

Antrenorii divizionar